

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 6.6.2007
COM(2007) 298 окончателен

2007/0112 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно изменение на Директива 2003/109/ЕО за разширяване на обхвата ѝ до
лица, ползващи се с международна закрила**

(представена от Комисията)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1) КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Понастоящем бежанците и лицата, ползващи се със субсидиарна закрила, (наричани по-нататък и „лица, ползващи се с международна закрила“) нямат право на статут на дългосрочно пребиваващи съгласно Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни. Признавайки този недостатък, Съветът и Комисията призоваха в съвместно изявление от 8 май 2003 г. за разширяване на обхвата на Директива 2003/109/ЕО на Съвета до лица, ползващи се с международна закрила. Това предложение осъществява идеята на изявлението чрез включване на лицата, ползващи се с международна закрила в обхвата на Директива 2003/109/ЕО на Съвета.

- **Общ контекст**

В предложението на Комисията от 2001 г. за Директива 2003/109/ЕО на Съвета¹ бежанците могат да кандидатстват за статут на дългосрочно пребиваващи след петгодишно законно и непрекъснато пребиваване в държава-членка, като същевременно са освободени от задължението да имат собствени стабилни, редовни и достатъчни средства и здравна осигуровка.

Въпреки това по време на преговорите бе решено бежанците да не бъдат включени в обхвата на директивата и в *Съвместното изявление на Съвета и Комисията*, направено на заседанието на Съвета в състав „Правосъдие и вътрешни работи“ на 8 май 2003 г., бе договорено Комисията да представи предложение за директива за разширяване на статута на дългосрочно пребиваващи за включване на бежанци и лица, ползващи се със субсидиарна закрила, като се вземе предвид проучването относно прехвърлянето на статута на закрила.

- **Действащи разпоредби в областта, за която се отнася предложението**

Статутът на дългосрочно пребиваващ и правата и ползите, произтичащи от този статут, са определени в Директива 2003/109/ЕО на Съвета, която ще се прилага и за лицата, ползващи се с международна закрила, след приемане на настоящото предложение. Съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. лицата, ползващи се с международна закрила, са граждани от трети страни или лица без гражданство, които са получили статут на бежанци или субсидиарна закрила по смисъла на тази директива.

- **Съвместимост с други политики**

Настоящото предложение е изцяло в съответствие със Заключенията на

¹ COM(2001) 127 окончателен.

Европейския съвет в Тампере през 1999 г. и Програмата от Хага от 2004 г. относно справедливото третиране на граждани от трети страни.

2) КОНСУЛТАЦИЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- Консултация със заинтересовани страни

През 2004 г. службите на Комисията обсъдиха неофициално общите насоки на това предложение с държавите-членки в Комитета по имиграция и убежище, както и на две неофициални срещи на експерти.

Бяха проведени също така неофициални консултации с Върховния комисариат на ООН за бежанците, с Европейския съвет за бежанците и изгнаниците, както и с Комисията на църквите за мигрантите в Европа през 2004 г.

От името на Комисията Датският съвет за бежанците, Институтът по миграционна политика и Институтът за изследване на миграцията и етнически изследвания проведоха „проучване относно прехвърлянето на статут на закрила в ЕС в контекста на Общата европейска система за убежище и целта за единен статут в Съюза за лицата, получили убежище“. Докладът от проучването се състои от три части, които описват съществуващата правна рамка, практиката в единайсет държави-членки и една държава, която не е членка на ЕС, както и бъдещи възможности за механизъм на Общността за прехвърляне на закрила. Изследователите проведоха консултации с единайсет държави-членки, Върховния комисариат на ООН за бежанците и Съвета на Европа (относно Европейското споразумение за прехвърляне на отговорност). Окончателният доклад, който бе обсъден с експерти от държавите-членки, бе приет с широк консенсус.

Страните, с които бяха проведени консултациите, приветстваха разширяването на обхвата на директивата за включване на бежанците. Въпреки това някои държави-членки изразиха съмнения относно включването на лицата, ползващи се със субсидиарна закрила. Независимо от това Комисията реши да включи тази група в настоящото предложение, тъй като смята, че трябва да бъде обхваната ситуацията на всички граждани от трети страни, които са пребивавали пет години в приемащата държава-членка (в допълнение *Съвместното изявление* от май 2003 г., което се отнася и за двете категории).

Повечето консултирани страни се съгласиха с анализа в проучването, че прехвърлянето на закрила може да се извърши преди придобиването на статут на дългосрочно пребиваващ, което означава, че прехвърлянето на закрила ще бъде включено в отделно предложение. Повечето консултирани страни се съгласиха също така, че въвеждането на механизъм на Общността за прехвърляне на закрила предполага взаимно признаване на решенията за убежище, което от своя страна предполага достатъчно равнище на хармонизиране на процедурите на държавите-членки за даване на убежище. Вследствие на това Комисията реши да не включва механизъм

на Общността за прехвърляне на закрила в настоящото решение.

3) ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

ИЗМЕНЕНИЕ НА ДИРЕКТИВА 2003/109/ЕО НА СЪВЕТА

Основната цел на предложението е да предложи на лицата, ползващи се с международна закрила, правна сигурност по отношение на пребиваването им в държава-членка и права, сравними с тези на гражданите на ЕС, след петгодишно законно пребиваване, като по този начин се заличава недостатъкът, съществуващ при Директива 2004/83/ЕО. Това е постигнато чрез заличаване на изключенията от обхвата на Директива 2003/109/ЕО, които се отнасят до лицата, ползващи се с международна закрила, като същевременно се взема предвид, при необходимост, тяхната специална ситуация в сравнение с други граждани от трети страни.

СТАТУТ НА ДЪЛГОСРОЧНО ПРЕБИВАВАЩ В ПЪРВА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Лицата, ползващи се с международна закрила, трябва да могат да получат статут на дългосрочно пребиваващ в държавата-членка, която им е предоставила закрилата, при същите условия като други граждани от трети страни. Освен това, лицата, ползващи се с международна закрила, които получат статут на дългосрочно пребиваващ, трябва да имат пълноправен достъп до всички права и ползи, произтичащи от този статут, и за тях също трябва да се прилагат ограниченията, предвидени за тези права и ползи в Директива 2003/109/ЕО. Въпреки това докато дългосрочно пребиваващо лице продължи да се ползва с международна закрила съгласно Директива 2004/83/ЕО, упражняването на неговите/нейните права, произтичащи от Директива 2004/83/ЕО, не може да бъде възпрепятствано от ограниченията, посочени в Директива 2003/109/ЕО. Въпросът дали лицата, ползващи се с международна закрила, които са получили статут на дългосрочно пребиваващ, все още могат да се нуждаят от международна закрила или дали те имат право на статут на международна закрила съгласно Директива 2004/83/ЕО, е извън обхвата на настоящата директива.

Въпреки това първоначалното предоставяне на закрила изисква също да се гарантира спазване на принципа на забрана за връщане в случай на оттегляне или загубване на статута на дългосрочно пребиваващ в първата държава-членка.

ПРЕБИВАВАНЕ И СТАТУТ НА ДЪЛГОСРОЧНО ПРЕБИВАВАЩ ВЪВ ВТОРА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Глава III от Директива 2003/109/ЕО на Съвета определя условията, при които дългосрочно пребиваващите лица могат да упражняват правото си на пребиваване в друга държава-членка. Тези условия трябва да се прилагат изцяло към лицата, ползващи се с международна закрила, които са получили разрешение за дългосрочно пребиваване.

Лицата, ползващи се с международна закрила, които съгласно член 23 от

Директива 2003/109/ЕО кандидатстват за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ в държава-членка, различна от тази, в която са получили международна закрила, трябва също да бъдат задължени да изпълнят всички съответни условия, посочени в Директива 2003/109/ЕО.

БЕЗ МЕХАНИЗЪМ ЗА ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ОТГОВОРНОСТ ПРИ ЗАКРИЛА СЪГЛАСНО ИЗМЕНЕНАТА ДИРЕКТИВА 2003/109/ЕО

Тази директива предоставя единствено, при определени условия, правото на пребиваване във втора държава-членка на дългосрочно пребиваващи лица, а не на лица, ползващи се с международна закрила като такава (Директива 2004/83/ЕО също не предоставя такова право). Въпреки че в някои случаи пребиваването във втора държава-членка може да доведе до прехвърляне на отговорност при закрила в определен момент, въпросът е извън обхвата на тази директива.

Въпреки че няма надеждни статистики, проучването на горепосоченото прехвърляне на закрила сочи, че рядко се подават искания за прехвърляне на закрила. На практика различията в тълкуването, което държави-членки дават на съществуващите правни разпоредби относно трансфера на закрила, не създават непреодолими проблеми. Проучването показва също, че прехвърлянето на закрила не е свързано със статута на дългосрочно пребиваващ за лицата, ползващи се с международна закрила, тъй като на един бежанец може да бъде разрешено да пребивава във втора държава-членка (по професионални или семейни причини) дори преди да е получил статут на дългосрочно пребиваващ в първата държава-членка. Освен това, прехвърлянето на закрила предполага взаимно признаване на решенията относно убежище между държавите-членки, което, от своя страна, изисква равнище на хармонизиране на процедурите на държавите-членки за предоставяне на убежище, каквото за момента не съществува.

Следователно предложението за изменение на Директива 2003/109/ЕО не включва механизъм за прехвърляне на отговорност при закрила съгласно общностното законодателство. Това означава, че исканията за прехвърляне на отговорност при закрила продължават да бъдат регламентирани от Женевската конвенция от 1951 г. и от Европейското споразумение за прехвърляне на отговорност за бежанци, сключено в рамките на Съвета на Европа, когато те са приложими.

ГАРАНТИРАНЕ НА СПАЗВАНЕ НА ПРИНЦИПА НА ЗАБРАНА ЗА ВРЪЩАНЕ ОТ ВТОРАТА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Тъй като предложението не е свързано с прехвърляне на отговорност при международна закрила, важно е да се гарантира спазване на принципа на забрана за връщане във втората държава-членка. Този въпрос придобива по-голяма важност, когато ползващо се с международна закрила лице, което вече е получило статут на дългосрочно пребиваващ в държава-членка (първата държава-членка), е получило също така статут на дългосрочно пребиваващ и в друга държава-членка (втората държава-членка), след като е пребивавало там пет години.

Следователно трябва да се гарантира, че властите във втората държава-

членка са напълно сигурни, че дългосрочно пребиваващо лице, което кандидатства за право на пребиваване на територията на тази държава-членка, е получило международна закрила в друга държава-членка. Това трябва да се гарантира както в случая, когато дългосрочно пребиваващи лица, които се ползват с международна закрила, още не са придобили статут на дългосрочно пребиваващ във втората държава-членка, така и в случая, когато те вече са придобили статут на дългосрочно пребиваващ във втората държава-членка. За тази цел се предлага в член 8 да се предвиди, че тази информация трябва да бъде отбелязана в разрешителното за дългосрочно пребиваване в рубриката: „Бележки“. Въпреки че само по себе си това отбелязване не е доказателство, че понастоящем лицето се ползва с международна закрила, то гарантира, че властите във втората държава-членка са уведомени за евентуалната продължителна нужда от международна закрила (предишна ситуация по отношение на международната закрила) на съответното дългосрочно пребиваващо лице. Когато дългосрочно пребиваващо лице получи статут на дългосрочно пребиваващ и във втора държава-членка, тази информация трябва да бъде отбелязана в разрешителното за пребиваване, издадено от тази държава-членка, освен ако след консултации с държавата-членка, която е предоставила статута на закрила, втората държава-членка установи, че междуременно статутът е бил отнет.

За случаите, когато във втората държава-членка все още не е предоставен статут на дългосрочно пребиваващ, член 22 от Директива 2003/109/ЕО трябва също да бъде изменен така че преместването от втората държава-членка на дългосрочно пребиваващи лица, чиито разрешителни съдържат бележката, че те се ползват с международна закрила в друга държава-членка, и които все още може да се нуждаят от закрила, да бъде възможно единствено към първата държава-членка.

За случая, когато статут на дългосрочно пребиваващ се предоставя във втората държава-членка, член 12 трябва да бъде изменен така че да предвижда, че когато властите във втората държава-членка разглеждат приемането на мярка за експулсиране, те са задължени да се консултират с властите на държавата-членка, която е предоставила закрилата на съответното лице. Ако тази държава-членка потвърди, че лицето все още се ползва с международна закрила, експулсирането от втората държава-членка ще бъде възможно само към държавата-членка, която първоначално е предоставила закрила на съответното лице.

Въпреки това двата случая на реадмисия не трябва да засягат разпоредбите на член 21, параграф 2 от Директива 2004/83/ЕО, отнасящи се до изключенията при закрила срещу връщане.

4) ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

Това предложение изменя Директива 2003/109/ЕО и използва същата правна основа като този акт, а именно член 63, параграф 3, буква а) и член 63, параграф 4 от Договора за ЕО. Тази правна основа е подходяща, имайки предвид, че статутът на дългосрочно пребиваващ за лицата, ползващи се с международна закрила, е средство за тяхната интеграция като граждани от

трети страни в приемащата държава-членка и е част от имиграционната политика.

Обединеното кралство и Ирландия не са обвързани с Директива 2003/109/ЕО вследствие на Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към договорите. По същия начин Дания не е обвързана по силата на Протокола относно позицията на Дания, приложен към договорите.

5) ПРИНЦИП НА СУБСИДИАРНОСТ

Лицата, ползващи се с международна закрила, не попадат в обхвата на Директива 2003/109/ЕО, което означава, че държавите-членки решават на национално равнище дали и при какви условия лицата, ползващи се с международна закрила, могат да получат по-постоянен статут и какъв ще бъде обхватът на такъв статут. Понастоящем те могат да получат такъв статут в някои държави-членки, но не във всички. Освен това, обхватът на техния статут е различен в различните държави-членки. Въпреки това Съветът и Комисията се договориха, че лицата, ползващи се с международна закрила, трябва да имат право да получат статут на дългосрочно пребиваващи, посочен в Директива 2003/109/ЕО, във всички държави-членки при сравними условия. Това изисква приемането на общи правила на общностно равнище.

Затова изменението на Директива 2003/109/ЕО е най-добрият начин да се осигури равнопоставено третиране за всички граждани от трети страни, които легално пребивават в държава-членка за определен период.

6) ПРИНЦИП НА ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

Формата на действие от страна на Общността трябва да бъде възможно най-простата, която ще позволи постигане на целта на предложението и ефективното му прилагане. В този смисъл избраният правен инструмент е директива, изменяща съществуваща директива. Тя установява общите принципи, но оставя държавите-членки, които са нейни адресати, да изберат най-подходящата форма и методи за постигането на ефективност на тези принципи в тяхната национална правна система и общия контекст. Предложената директива само определя условията за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ от граждани от трети страни, които се ползват с международна закрила. Ако държавите-членки желаят, могат да определят по-благоприятни условия за получаване на постоянен статут, които да се прилагат единствено в националния контекст.

7) ПОДРОБНО ОБЯСНЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Изменение на член 2

Имайки предвид необходимата връзка между Директива 2004/83/ЕО от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от

международна закрила, и Директива 2003/109/ЕО, която съдържа определение на групата граждани от трети страни, които също трябва да могат да получат статут на дългосрочно пребиваващи, е подходящо към член 2 от Директива 2003/109/ЕО да се добави препратка към ключовото определение на термина „международна закрила“ в Директива 2004/83/ЕО.

Изменение на член 3

Предлага се да се заличат разпоредбите, които изключват лицата, ползващи се международна закрила, от обхвата на Директива 2003/109/ЕО.

Изменение на член 4

Предлага се да се измени член 4 от Директива 2003/109/ЕО, за да се вземе предвид продължителността на процедурата по предоставяне на убежище при изчисляване на петгодишното законно пребиваване в държава-членка. Това гарантира равнопоставено третиране в случай, че гражданин от трета страна получи статут на международна закрила вследствие на преразглеждане или обжалване на предишно отрицателно решение, взето по неговото/нейното кандидатстване за убежище.

Изменение на член 8

Членове 8—11 от Директива 2003/109/ЕО се прилагат изцяло към лица, ползващи се с международна закрила, които кандидатстват за статут на дългосрочно пребиваващи в държава-членка.

Въпреки това е необходимо да се отговори на притесненията на държави-членки относно спазването на принципа на забрана за връщане, когато пребиваването на дългосрочно пребиваващо лице може да бъде прекратено въз основа на Директива 2003/109/ЕО. Тези притеснения са свързани с факта, че предишната ситуация по отношение на закрилата при пребиваването на гражданин от трета страна може да бъде пропусната, когато националните органи за предоставяне и отнемане на статут на международна закрила са различни от тези за предоставяне и отнемане на статут на дългосрочно пребиваващ. Този въпрос е важен и в ситуацията, когато лице, ползващо се с международна закрила, което е получило статут на дългосрочно пребиваващ, се премести в друга държава-членка и след петгодишно пребиваване придобие статут на дългосрочно пребиваващ в тази държава-членка.

За да се гарантира, че компетентните органи са уведомени за тази предишна ситуация по отношение на закрилата, предложеното изменение на член 8 задължава държавите-членки да включат в разрешителното за дългосрочно пребиваване - ЕО, издавано на лица, ползващи се с международна закрила, специална бележка относно факта, че гражданинът от трета страна е получил статут на закрила.

Същата информация трябва да бъде отбелязана от втората държава-членка, предоставяща статут на дългосрочно пребиваващ на гражданин от трета страна, чието разрешително за дългосрочно пребиваване - ЕО,

издадено от първата държава-членка, съдържа горепосочената бележка. Въпреки това втората държава-членка не трябва да посочва тази информация в разрешителното, ако след консултации с държавата-членка, която според бележката е предоставила международна закрила, установи, че международната закрила е оттеглена.

Изменение на член 11

Въпросът дали ползващите се с международна закрила лица, които са получили статут на дългосрочно пребиваващи, все още могат да се нуждаят от международна закрила или дали те запазват статута си на международна закрила съгласно Директива 2004/83/ЕО, е извън обхвата на настоящата директива. Въпреки това когато те запазват статута си на международна закрила съгласно Директива 2004/83/ЕО и пребивават в държавата-членка, която им е дала този статут, те продължават да имат право на правата и ползите, свързани с този статут.

Затова е необходимо изменение на член 11, за да се поясни, че възможностите за ограничения на принципа за равнопоставено третиране, посочени в този член, могат да се прилагат в техния случай само дотолкова доколкото те са съвместими с разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО.

Изменение на членове 12 и 22

Въпреки че прехвърлянето на отговорност при закрила е извън обхвата на настоящата директива, държавите-членки са обвързани с принципа на забрана за връщане в Женевската конвенция от 1951 г., който е отразен в член 21 от Директива 2004/83/ЕО, както и в Европейската конвенция за човешки права, по-специално член 3 от нея, като се прилагат разпоредбите на настоящата директива за преместване от територията на Съюза.

Предложените изменения в членове 12 (нови параграфи 3а и 6) и 22 (нов параграф 3а) целят да се гарантира до възможно най-голяма степен спазване на принципа на забрана за връщане във всички ситуации, които могат да възникнат при упражняване на права съгласно Директива 2003/109/ЕО от лицето, ползващо се с международна закрила. На практика държавите-членки първо трябва да определят дали Директива 2004/83/ЕО (все още) се прилага към гражданина от трета страна и ако е така, дали преместването на гражданина от трета страна от територията на Съюза ще бъде в съответствие с принципа на забрана за връщане.

А) Експулсиране от държава-членка, която е предоставила статут на дългосрочно пребиваващ – член 12

За случаи, когато според бележката, включена съгласно член 8, параграф 4, и статутът на дългосрочно пребиваващ, и международната закрила са предоставени от една и съща държава-членка, новият параграф 6 гарантира спазване на член 21 от Директива 2004/83/ЕО. Това задължава държавата-членка, обмисляща приемането на мярка за експулсиране, да провери дали гражданинът от трета страна все още се ползва с международна закрила. Ако е така, експулсирането е възможно само в

случаите, предвидени от тази разпоредба.

За случаите, когато според бележката, включена съгласно член 8, параграф 4, международната закрила е предоставена от държава-членка, различна от тази, която е предоставила статута на дългосрочно пребиваващ, се добавя параграф 3б към член 12. Тази разпоредба задължава втората държава-членка, която обмисля приемането на мерки за експулсиране, да се консултира с държавата-членка, която според бележката е предоставила международна закрила на съответния гражданин от трета страна. Ако след консултациите бъде установено, че гражданинът от трета страна продължава да се ползва с международна закрила в държавата-членка, с която са проведени консултациите, експулсирането е възможно само към тази държава-членка. В този случай тази държава-членка е задължена отново да приеме съответния гражданин от трета страна без формалности. Въпреки това новият параграф 6 гарантира, че експулсирането извън Европейския съюз също е възможно, ако са изпълнени условията на член 21, параграф 2 от Директива 2003/83/ЕО.

Очевидно и в двата случая, посочени по-горе, механизмът на реадмисия не може да се прилага, когато е извършено прехвърляне на отговорност при закрилата на съответното лице между първата и втората държава-членка в съответствие с техните задължения съгласно международни инструменти.

Б) Експулсиране от държавата-членка, в която дългосрочно пребиваващо лице упражнява правото си на мобилност съгласно глава III от директивата – член 22

За да се гарантира спазване на принципа на забрана за връщане в случаи, когато дългосрочно пребиваващо лице, което се ползва с международна закрила, пребивава във втората държава-членка, но все още не е придобило статут на дългосрочно пребиваващ в тази държава-членка, възможността за преместване въз основа на член 22 трябва да бъде ограничена до преместване към първата държава-членка. Въпреки това съгласно втора алинея от член 22, параграф 3а експулсирането извън Европейския съюз е възможно, ако са изпълнени условията на член 21, параграф 2 от Директива 2003/83/ЕО.

Изменение на член 25

За да се улесни обменът на необходима информация между държавите-членки, както се изисква в член 12, параграф 3а, член 25 трябва да бъде съответно изменен, за да се позволи използването на мрежа от национални точки за контакт за тази цел.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

относно изменение на Директива 2003/109/ЕО за разширяване на обхвата ѝ до лица, ползващи се с международна закрила

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграфи 3 и 4 от него,

като взе предвид предложението на Комисията²,

като взе предвид становището на Европейския парламент³,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет⁴,

като взе предвид становището на Комитета на регионите⁵,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни⁶ не се прилага към бежанци и лица, ползващи се със субсидиарна закрила, обхванати от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила⁷.
- (2) Перспективата за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ в държава-членка след определено време е важен елемент за цялостната интеграция на лицата, ползващи се с международна закрила, в държавата-членка на пребиваване.
- (3) Статутът на дългосрочно пребиваващ за лицата, ползващи се с международна закрила, е важен и за насърчаване на икономическото и социално сближаване, което е основна цел на Общността, отбелязана в Договора.

² ОВ С, стр..

³ ОВ С [...], [...], стр. [...].

⁴ ОВ С [...], [...], стр. [...].

⁵ ОВ С [...], [...], стр. [...].

⁶ ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

⁷ ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

- (4) Лицата, ползващи се с международна закрила, следва да могат да получат статут на дългосрочно пребиваващи след петгодишно непрекъснато и законно пребиваване в държавата-членка, която им е предоставила международната закрила, при същите условия като други граждани от трети страни. Продължителността на процедурата за разглеждане на тяхната кандидатура за международна закрила следва да се вземе предвид за целите на изчисляване на този петгодишен период на непрекъснато и законно пребиваване.
- (5) С оглед правото на лицата, ползващи се с международна закрила, да пребивават в други държави-членки, различни от тази, която им е предоставила международната закрила, е необходимо да се гарантира, че тези държави-членки са уведомени за предишната ситуация по отношение на международната закрила на съответните лица, така че те да могат да изпълнят задълженията си по отношение на спазване на принципа на забрана за връщане. За тази цел разрешителното за пребиваване на дългосрочно пребиваващ - ЕО, дадено на лица, ползващи се с международна закрила, следва да съдържа бележка, даваща информация за факта, че държава-членка е предоставила международна закрила на неговия притежател. При условие, че международната закрила не е оттеглена, тази бележка следва да бъде посочена и в разрешителното за пребиваване на дългосрочно пребиваващ - ЕО, издадено от втората държава-членка.
- (6) Ползващите се с международна закрила лица, които са дългосрочно пребиваващи, следва да бъдат равностойно третирани с гражданите на държавата-членка на пребиваване по широк кръг от икономически и социални въпроси при определени условия, така че статутът на дългосрочно пребиваващ да представлява истински инструмент за интегрирането на дългосрочно пребиваващи лица в обществото, в което живеят.
- (7) Равнопоставеното третиране на лицата, ползващи се с международна закрила, в държавата-членка, която им е предоставила международната закрила, следва да не засяга правата и ползите, гарантирани съгласно Директива 2004/83/ЕО.
- (8) Условията, определени в Директива 2003/109/ЕО относно правото на дългосрочно пребиваващ да пребивава в друга държава-членка и да получи статут на дългосрочно пребиваващ там, следва да се прилагат по един и същ начин за всички граждани от трети страни, които са получили статут на дългосрочно пребиваващи.
- (9) Прехвърлянето на отговорност при закрила на лица, ползващи се с международна закрила, е извън обхвата на тази директива.
- (10) Когато държава-членка възнамерява да експулсира на основание, предвидено в Директива 2003/109/ЕО лице, ползващо се с международна закрила, което е получило статут на дългосрочно пребиваващ в тази държава-членка, съответното лице следва да се ползва със закрилата срещу връщане, гарантирана с Директива 2004/83/ЕО. С цел да се гарантира пълно спазване на принципа на забрана за връщане, когато съответното лице е получило статут на закрила в друга държава-членка и този статут не е междувременно отнет, е необходимо да се предвиди, че той/тя може да бъде експулсиран/а само към държавата-членка, която е предоставила статута на закрила, и че тази държава-членка е задължена

да го/я приеме, освен ако експулсирането е разрешено съгласно разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО относно спазването на принципа на забрана за връщане.

- (11) По същата причина възможността, предвидена в Директива 2003/109/ЕО, втората държава-членка да премести от територията на Съюза гражданин от трета страна, който пребивава, но все още не е получил статут на дългосрочно пребиваващ в тази държава-членка, не следва да се прилага, когато съответното лице е получило статут на закрила в друга държава-членка, освен ако това преместване е разрешено съгласно разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО относно спазването на принципа на забрана за връщане.
- (12) Настоящата директива зачита основните права и свободи и спазва принципите, признати от Хартата за основните права на Европейския съюз. В съответствие със забраната за дискриминация, съдържаща се в Хартата, държавите-членки следва да прилагат настоящата директива без дискриминация на лицата, към които тази директива е насочена, основана на пол, раса, цвят, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или вярвания, политически или други убеждения, принадлежност към етническо малцинство, собственост, рождение, увреждане, възраст или сексуална ориентация.
- (13) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, и без да се засяга член 4 от този протокол, тези държави-членки не участват в приемането на настоящата директива и не са обвързани от нея, нито са предмет на нейното прилагане.
- (14) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не е участвала в приемането на Директива 2003/109/ЕО и не е обвързана от нея, нито е предмет на прилагането на настоящата директива,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2003/109/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 2, буква е) се заменя със следното:

„е) „международна закрила“ означава международна закрила, както е определена в член 2, буква а) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета⁸;“.
2. Член 3, параграф 2 се изменя, както следва:
 - а) Буква в) се заменя със следното:

⁸ ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

„в) са кандидатствали за пребиваване в държава-членка на основание субсидиарна форма на закрила в съответствие с международни задължения, национално законодателство или практиката на държавите-членки и очакват решение по своя статут; ”.

б) Буква г) се заменя със следното:

„г) са кандидатствали за признаване като бежанци и все още не е взето окончателно решение по кандидатурата им; ”

3. В член 4, параграф 2 се добавя следната алинея:

„По отношение на ползващите се с международна закрила периодът между датата, на която е подадено заявлението за международна закрила, и датата, на която е предоставено разрешителното за пребиваване, посочено в член 24 от Директива 2004/83/ЕО, се взема предвид при изчисляване на периода, посочен в параграф 1.“

4. В член 8 се добавят следните параграфи 4 и 5:

„4. Когато държава-членка издаде разрешително за пребиваване на дългосрочно пребиваващ - ЕО на гражданин от трета страна, на когото е предоставила международна закрила, тя попълва в рубриката „бележки“ на неговото/нейното разрешително за пребиваване - ЕО следното: „Притежателят на настоящото разрешително е получил международна закрила в [име на държавата-членка] на [дата]“,

5. Когато разрешителното за пребиваване на дългосрочно пребиваващ - ЕО е издадено от втора държава-членка на гражданин от трета страна, чието разрешително за дългосрочно пребиваване - ЕО съдържа бележката, посочена в параграф 4, втората държава-членка вписва същата бележка в разрешителното на дългосрочно пребиваващ - ЕО.

Преди втората държава-членка да впише бележката, посочена в параграф 4, тя може да се консултира с държавата-членка, посочена в бележката, за това дали дългосрочно пребиваващото лице все още се ползва с международна закрила. Когато международната закрила е оттеглена с окончателно решение, втората държава-членка не вписва бележката, посочена в параграф 4.“

5. В член 11 се добавя следният параграф 4а:

„4а. Доколкото е засегната държавата-членка, която е предоставила международната закрила, параграфи 3 и 4 не засягат разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО.“

6. Член 12 се изменя, както следва:

а) Добавя се следният параграф 3а:

„3а. Когато държава-членка реши да експулсира дългосрочно пребиваващо лице, чието разрешително за пребиваване на дългосрочно пребиваващ - ЕО

съдържа бележката, посочена в член 8, параграф 4, тя се консултира с държавата-членка, посочена в бележката.

Освен ако международната закрила не е междувременно оттеглена, дългосрочно пребиваващото лице се експулсира към тази държава-членка, която незабавно и без формалности приема дългосрочно пребиваващото лице и членовете на неговото/нейното семейство.“

б) Добавя се следният параграф 6:

“6. Този член не засяга член 21 от Директива 2004/83/ЕО.“

7. В член 22 се добавя следният параграф 3а:

„3а. Параграф 3 не се прилага за граждани от трети страни, чието разрешително за дългосрочно пребиваване - ЕО, издадено от първата държава-членка, съдържа бележката, посочена в член 8, параграф 4.

Този параграф не засяга член 21 от Директива 2004/83/ЕО.“

8. В член 25 първа алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки посочват точки за контакт, които отговарят за получаване и предаване на информацията, посочена в член 12, параграф 3а, член 19, параграф 2, член 22, параграф 2 и член 23, параграф 1.“

Член 2

9. Държавите-членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до [...]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби, както и таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

10. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на [...] ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета:
Председател